

Sandra Kiprianoff, Sevettijärvi. Synt: 25.03.1913.

Syntymä paikka Potklaisijt.

Sieltä jouduttiin muuttamaan pois Marnjärvenkylään, joka oli mielestäni hyvin hauska asuin paikka. Siellä asuessamme, vain yksi ihminen kuoli, Kyesm Illeppi, hänkin vanhuuttaan. Kaikki ihmiset elivät terveinä.

Kalaa ja poronlihaa syötiin, Venäjän puolelta isäni haki ruoka-tavaraa, ym, kaupasta talvisin poroilla. Äitini oli lähtöisin Nyetjärven kylästä, Venäjän puolelta.

Lapsena leikittiin poroleikkejä, olimme itse poroina ja yksi istui sanissa, häntä me vedimme. Sitten oli Vaadin ja vasa, muutamat olivat susina, jotka pyydystivät poroja, saivat kiinni ja söivät niitä, tai vain tappoivat.

Pallo- leikit olivat myös suosittuja, oma tekoinen pallo oli nahasta tehty ja puusta oli maila, jolla sitten huitaistiin pallo ilmaan, kellä pisimmälle lensi, hän oli voittaja.

Jouluna leikittiin myös samoja leikkejä, syötiin, tanssittiin katrillia haitarin tahdissa. Lahjoja ei siihen aikaan saatu, niistä ei tiedetty.

Paasto aikana ei lihaa syöty, kalalla se aika elettiin, Pääsiäis-yönä vasta lihat keitettiin, ja juhliittiin.

Marnjärvellä jumalan palvelukset pidettiin koululla, siellä myös vihittiin pareja avioliittoon. Petsamossa oli kirkko, mutta meillä ei ollut tapana kulkeasiellä, muuten kuin, osa pareista kävi vihityttämässä itsensä siellä, esim: Sverlofin Jaakko haki Fedosian vaimoksi Petsamosta, heidät vihittiin myös Petsamossa. Hää-juhliin kutsuttiin tietysti koko suku. Housuja naiset eivät osanneet käyttää, muunlaisia kuin poronkoivista tehdyt säpikkäät ja niihin oli ommeltu nahasta tai kankaasta tehdyt housut, = JEER. Vanhemmat naiset eivät pitäneet tästä keksinnöstä.

Ollilla piikana ollessani, porotokassa, lypsin kolmekymmentä vaadinta, ja niistä maidoista tehtiin juustoja, (lvuaast) joita myytiin, meillä oli vakituinen ostaja, joka rakasti tätä juustoa, ja syötiin me sitä itsekin.

Viisi veljeä oli, mutta silti jouduin miesten töihin, siihen-aikaan tytöt pantiin porotöihin, minä olin ainoa tytär perheessä. Myöhemmin äitini jäi leskeksi.

Kouluun en päässyt, isäni ei antanut minun käydä koulua, pojat kävivät vain koulua.

Ivalossa ollessani pakko töissä, Semenofin Elina opetti minulle, siinä työn lomassa suomen kielen, kenkä-heiniä tehtiin.

Evakossa ollessamme Oulussa, olimme taas pakko töissä, nyt kenkiä ompelemassa.

Sota koneiden lentäessä, piti äkkiä sammuttaa valot ja työt keskeyttää, siinä monet itkivätkin pelosta.

Nellimistä lähtiessämme, Kirstillä oli kissa, josta hän ei halunnut luopua ja siitähän syntyi tappelu, hänelle oli annettava lupa kuljettaa kissa mukanaan. Isoilla kuorma-autoilla kuljimme Rovaniemelle, väliin jokunen oli eksynyt väärään autoon, mutta kaikkihan kulki samaan suuntaan, sama millä autolla mentiin perille. Rovaniemeltä matkustimme Kalajoelle.

Siellä kauppa reissut tehtiin hevos-kyydillä, kaikki yhdessä.

Puskala Olli oli hevos kuskina.

Tanssiakin saimme välillä, ja jouluna annettiin lahjoja meille. Joulupukki tuli hevosella pakettien kanssa. Meille se oli uutta ja jännittävää tietysti. Karamelliä niissä paketeissa enimmäkseen oli, jonkin verran myös vaatteita. Vaatteita oli kyllä siihen aikaan vähän. Äitini juhla hame minulla oli hameena arkena, oli pakko pitää sitä, kun muuta ei ollut. Helmoissa oli koristeena helmi-kirjontaa, joka myös välkehti liikkuessani.

Se oli ostettu Venäjältä, silloin äitini tyttö aikoina, meillä ei koskaan muuten olleet helmikoristeiset helmat hameissa.

Sieltä me tulimme Nellimiin, josta pääsimme silloin vielä koiteihimme Suonikylään. Jatko-sodan aikana olimme Tervolassa evakossa. Naimisiin olen mennyt Sevettijärvellä, Johanneksen Alias Kiprin kanssa.